

Cursief#4: Winterwonderland

In welk commercieel seizoen we ons bevinden weet ik altijd perfect, met dank aan mijn buurman. Rond Pasen dertelen er plaasteren paashazen in zijn voortuin en de struiken hangen afgeladen vol kartonnen eieren. Bij halloween word ik opgeschrikt door spinnen in witte webben rond zijn voordeur. Uit het raampje van het toilet steekt een krakkemikkig skelet de kop naar buiten. Maar eenmaal de pompoenen tegen eind november verrot zijn, maakt buurman zich op voor het hoogfeest van de decoratie: de kerstverlichting.

Vanaf begin december staat onze straat in lichterlaaie. Elk jaar komen er lichtjes bij. Zijn nieuwste aanwinst: een rendier met rode ogen en een flinkerend gewei.

‘Rudolf,’ glimlacht hij. ‘Volgende week krijgt hij er een vriendje bij. Een koopje op Ebay.’

Ik sta met open mond op zijn oprit en klap mijn handen in elkaar van de koude. Hij ziet dit als een gebaar van waardering en knikt naar het raam. Er hangt een lichtgordijn waarvan de lampjes in sequentie naar beneden aflopen. Ik denk aan een waterval, maar vermoed dat dit sneeuw moet voorstellen. Het ergste vind ik de zenuwachtig knipperende blauwe, gele en rode lichtjes verspreid over de haag. Een kerstcircus.

‘Kom toch binnen,’ zegt hij en neemt me bij de arm.

‘Ik wil niet-‘

‘Je stoort helemaal niet.’

Voor ik het beseft sta ik in zijn woonkamer en wijst hij met een koninklijk gebaar naar de buffetkast. Daarop strekt zich een winterwonderland uit compleet met draaiende molentjes, kwelende kerstmannetjes, rendiertjes en arresleetjes startklaar om op te vliegen. En sneeuw, vooral veel sneeuw. Hij blaast over de watten. Vlokken stuiven op en dwarrelen neer op de miniatuur kerststerren, de vakwerkhuisjes en paadjes.

Zijn kinderlijke pupillen blinken vol verwachting. Ik knipper tranen weg omwille van het goud en zilver dat schettert in mijn vermoeide ogen en stamel iets als ‘Mooi, zo mini enzo.’

Hij steekt mij een glaasje jenever toe. ‘Schol. Op de mooiste tijd van het jaar!’

‘Schol,’ echo ik. ‘Mooie trui trouwens, helemaal passend bij de sfeer. En dat gewei staat je ook leuk.’ Ik drink iets te snel mijn glaasje leeg. Hij vult het onmiddellijk bij. ‘Goed voor de gezondheid. En ver moet je niet hé.’ Hij schatert en zijn buik schommelt. ‘Hohoho!’

Opeens verlang ik intens naar stilte en frisse lucht. Ik doe enkele stappen in de richting van de deur waarboven een maretak bengelt.

‘Wacht even,’ zegt hij, ‘ben zo terug.’

Hij komt aanzetten met een kartonnen doos waarin een kerstman zit. Zo eentje om buiten het raam te hangen. ‘Een beetje passé,’ zegt hij, ‘maar misschien wel leuk voor je kleinkinderen.’

‘Bedankt. Vrolijk Kerstfeest, Noël.’

Mieke Vandromme
december 2016